

denne baggrund bedes regeringen fremsætte et lovforslag, som forbyder en arbejdsgiver at overvåge en ansat ved brug af detektiv eller på anden måde, når den ansatte er sygemeldt. Arbejdsgiveren må i disse situationer bede om en lægeerklæring og ikke foretage egne undersøgelser. I den forbindelse bedes regeringen undersøge, hvordan dette forbud mest hensigtsmæssigt gennemføres, herunder om det bør ske ved udarbejdelse af en lov om detektivvirksomhed eller ved en udvidelse af tv-overvågningsloven til at omfatte detektivovervågning m.v. Overvågning i øvrigt af de ansattes fritid eller gøremål ved lovligt fravær bør ikke være lovligt.

Ad punkt 2. Ansatte, der krænkes ved overvågning, herunder ikke alene tv-overvågning, men også anden form for overvågning, skal sikres ret til en godtgørelse.

Udover detektivsagen har der været rejst flere sager, hvor den ansatte har følt sig krænket over den kontrol, som den ansatte har været udsat for. Nogle af disse sager har resulteret i domstolsafgørelser, hvor der er krævet godtgørelse for denne krænkelse, men som det fremgår af betænkningen nr. 1483 s. 71 og følgende, foreligger der ikke praksis, hvor der er tilfaldt godtgørelse for tort.

I den ovenfor omtalte detektivsag fandt landsretten ikke grundlag for at yde den ansatte godtgørelse, uagtet at hun havde været udsat for en intens overvågning i sit hjem, hvor der blev noteret detaljer, som at hun luftede dynen, klædte om osv.

Som eksempler på andre problemstillinger, som har været rejst, kan nævnes følgende:

En medarbejder hos en bager blev overvåget i forretningen. Medarbejderen oplyste, at hun var blevet overvåget med lyd, og der var i retssagen fremlagt videobånd med tilhørende optaget lyd. Vidner fra bageriet forklarede, at man ikke var klar over, at man også havde optaget lyd i forbindelse med videobillederne. Vestre Landsret mente ikke, at den lyd, der var på båndet, var af tilstrækkelig god kvalitet, og at bageriet med forsæt havde tappet lyd. Derfor blev det afvist at give medarbejderen erstatning for tort.

I U.2005.1131Ø var en kassemedarbejder udsat for konstant at være videoovervåget af et kamera gennem 6 måneder, der alene filmede personen, kasseapparatet og dele af båndet til transport af varer. Arbejdsgiveren er ved straffedom frifundet for overtrædelse af lov om forbud mod tv-overvågning m.v., da der generelt i butikken var skiltet med videoovervågning. Den

ansatte føler sig krænket over den konstante overvågning. Hverken byretten eller landsretten fandt grundlag for at tilkende den ansatte godtgørelse for tort.

I en tredje sag var en medarbejder i en butik, der handler med parfume og helsekost, på arbejde den 30. december 2004, hvor hun blev kontaktet af virksomhedens indehaver, som ringede fra sin bopæl. Han havde fra bopælen via videoovervågning af butikken konstateret, at medarbejderen tog læbestift på. Det fandt indehaveren uacceptabelt, og overfusede medarbejderen med, at hun ikke skulle stå og snakke, men skulle se at få hevet nogle kunder ind i butikken, og at hun ikke skulle stå og drive den af. Medarbejderen var ikke bekendt med, at der dels var etableret overvågning specifikt rettet mod medarbejderen, at der dels kunne overvåges fra indehaverens bopæl, og at overvågningen ville blive brugt til andre formål end forebyggelse og opklaring af kriminalitet fra kunder. Dagen efter blev medarbejderen opsagt med begrundelsen, at omsætningen i butikken ikke levede op til forventningerne. Der verserer p.t. en sag ved Arbejdsretten om bod for brud på DA's og LO's aftale om indførelse af kontrolforanstaltninger samt en sag ved landsretten om godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26.

Der er hverken i persondataloven eller tv-overvågningsloven hjemmel til at give den ansatte godtgørelse for tort, hvis arbejdsgiveren krænker den ansatte eller uberettiget indsamler eller videregiver oplysninger om den pågældende. Kravet om godtgørelse i de nævnte sager er derfor rejst som tortgodtgørelse i henhold til erstatningsansvarslovens § 26. Domstolene har her konstateret, at krænkelse af de ansatte ikke har været så grove, at der var grundlag for at tilkende en godtgørelse for tort efter denne bestemmelse. Anvendelsesområdet for erstatningsansvarslovens § 26 i overvågningssager er derfor overordentlig begrænset.

Da den intense overvågning griber voldsomt ind i den ansattes ret til et privat liv, bedes regeringen fremsætte et lovforslag, som sikrer en godtgørelse til ansatte, der krænkes ved tv-overvågning, detektivovervågning eller anden overvågning, jf. herved også mindretallets udtalelse side 141 i betænkning nr. 1483. Regeringen opfordres til at undersøge, om dette bør ske ved f.eks. at indføre en særlig hjemmel om godtgørelse i de respektive love og i den forbindelse udvide tv-overvågningsloven til at omfatte detektivovervågning, jf. ovenfor. Ved at indføre en hjemmel til godtgørelse sikres samtidig, at mindre overtrædelser – hvor politianmeldelse findes unødvendig – kan sanktioneres effektivt.